

Dosarul nr. 2ra-797/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc împotriva Direcției management financiar a Primăriei municipiului Chișinău cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 noiembrie 2017, Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a depus cerere de chemare în judecare împotriva Direcției management financiar a Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii Guvernul RM și Serviciul Fiscal de Stat cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În motivarea acțiunii a invocat că este unicul fiu al lui Alexandr Nichitin, care a decedat la XXXXX și până la deces a fost coproprietarul a ¼ cotă-parte din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX.

A precizat că părinții lui au divorțat în anul 1978, pe când avea vârsta de X și, din acel moment, nu a mai știut nimic despre soarta tatălui său Alexandr Nichitin, fiind stabilit împreună cu mama sa demult cu traiul în XXXXX, este cetățean al XXXXX și a aflat despre decesul tatălui său la începutul lunii mai 2017.

Astfel, este un motiv de prelungire a termenului de acceptare a succesiunii, expres prevăzut în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 3 octombrie 2005 și în Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 63 din

10 februarie 2014 cu privire la procedura examinării de către instanțele judecătorești a cauzelor ce țin de prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 1519 Cod civil, Hotărârii Plenului CSJ nr. 13 din 3 octombrie 2015 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației la examinarea cauzelor despre succesiune, Recomandării CSJ nr. 63 din 10 februarie 2014 cu privire la procedura examinării de către instanțele judecătorești a cauzelor ce țin de prelungirea termenului de acceptare a succesiunii și a locului de deschidere a ei, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 din CEDO, art. 1 din Primu Protocol adițional la CEDO, art. 1, 20, 46 din Constituția RM.

A solicitat admiterea acțiunii, prelungirea termenului de acceptare a succesiunii, rămasă după decesul tatălui său Alexandr Nichitin, decedat la XXXXX.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc și menținută hotărârea primei instanțe.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că posibilitatea instanței de a prelungi termenul de acceptare a succesiunii în temeiul art. 1519 alin. (1) Cod civil este realizabilă doar dacă cererea corespunzătoare a fost înaintată până la expirarea a 6 luni de la data la când au decăzut circumstanțele de imposibilitate de acceptare a succesiunii, condiție nerealizată în speță.

Astfel, materialele cauzei denotă cert că la 31 iulie 2015, lui Serghei Nichitin i-a fost eliberat extrasul din Registrul bunurilor imobile pentru acceptarea moștenirii, în care a fost invocat despre faptul că Alexandr Nichitin a decedat, astfel încât se instituie prezumția că Serghei Nichitin a aflat despre decesul tatălui la 31 iulie 2015, iar acesta nu a prezentat nicio probă care ar combate această prezumție și certitudine.

La 9 ianuarie 2020, Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a respins apelul din motiv că dânsul nu a prezentat instanței de judecată o hotărâre judecătorească irevocabilă, în temeiul căreia ar fi fost anulat certificatul de moștenitor la succesiunea vacantă din 29 decembrie 2015.

A reiterat că a aflat despre certificatul de moștenitor la succesiunea vacantă din 29 decembrie 2015, la 17 octombrie 2019, în ședința instanței de apel, când a primit copia referinței cu anexele (inclusiv și certificatul de moștenitor la succesiunea vacantă din 29 decembrie 2015), prezentate de către Serviciul Fiscal de Stat al Republicii Moldova.

A declarat că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, instanța de apel interpretând eronat prevederile art. 1517 și 1519 Cod civil.

A subliniat că notarul Victoria Iftodi a deschis succesiunea după decesul lui Alexandr Nichitin la 16 decembrie 2013 și a închis dosarul succesoral la 29 decembrie 2015, iar dânsul a aflat despre faptul deschiderii succesiunii la 23 noiembrie 2017, când a primit informația de la notarul Elena Mocanu în ședința primei instanței.

A accentuat că instanța de apel a făcut o interpretare eronată și abuzivă a prevederilor art. 1519 Cod civil și a constatat că este în drept să prelungească termenul de 6 luni de acceptare a succesiunii cu încă 6 luni din momentul când au decăzut circumstanțele de imposibilitate de acceptare a succesiunii.

A specificat că a aflat despre faptul că tatăl său, Alexandr Nichitin, a fost coproprietarul $\frac{1}{4}$ cotă-parte din apartamentul nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, la 31 iulie 2015 când a primit extrasul din Registru și la 10 august 2015, s-a adresat cu prima cerere de chemare în judecată.

A precizat că la 8 iunie 2019, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 39, prin care a fost adoptată Declarația cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, prin care a fost denunțat fostul regim oligarhic, care se face vinovat de controlul ilegal și anticonstituțional exercitat asupra sistemului judecătoresc.

Prin urmare, hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt în contradicție cu art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume, că instanțele de judecată nu au fost independente și imparțiale la adoptarea actelor judecătorești contestate, fiind controlate ilegal și anticonstituțional de fostul regim oligarhic.

La 5 mai 2020, în adresa Primăriei mun. Chișinău, Direcția management financiar, Guvernului RM și Serviciului Fiscal de Stat a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Serghei Nichitin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 129), fiind recepționată de Primăria mun. Chișinău, Direcția management financiar și de Guvernul RM la 11 mai 2020, de Serviciul Fiscal de Stat la 12 mai 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 130-132).

La 15 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la recursul declarat de Serghei Nichitin, solicitând recunoașterea recursului ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 3 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 109), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 ianuarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Nichitin, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu